

عنوان مقاله:

زهکشی خشک؛ راهکاری نوین برای سازگاری با کم آبی در نواحی خشک و نیمه خشک

محل انتشار:

سومین کنگره علوم و مهندسی آب و فاضلاب ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مهدی بهرامی - دانشیار، گروه مهندسی آب، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فسا

فاطمه ابوالوردی - دانشجوی کارشناسی، گروه مهندسی آب، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فسا

خلاصه مقاله:

سیستم های زهکشی سنتی به دلیل نیاز به سرمایه اولیه زیاد و هزینه های نگهداری و بهره برداری پر هزینه هستند، به همین دلیل روش های دیگری مانند زهکشی زیستی و زهکشی خشک برای کنترل سطح ایستابی پیشنهاد می شود. زهکشی خشک روش نوینی است که به تازگی در عرصه کشاورزی برای استفاده در اراضی کم آب که آب کافی برای آبیاری تمام مزارع وجود ندارد مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته است. این روش به دلیل عدم تولید زهاب، نیازی به برنامه ریزی و هزینه برای جمع آوری، ذخیره و تصفیه زهاب ندارد. به همین دلیل از نظر اقتصادی برای نواحی مناسب است که تأمین هزینه ها در آنجا مشکل بزرگی است. بر اساس پژوهش های انجام شده در این زمینه، فاکتورهای افزایش اثربخشی زهکشی خشک عبارت است از کم عمق بودن آب زیرزمینی، تبخیر زیاد و بارش کم، یعنی شرایطی که از خصوصیات نواحی خشک و نیمه خشک مانند ایران است. اگرچه در ایران پژوهش مستندی در زمینه زهکشی خشک وجود ندارد اما در بعضی مناطق کشاورزان به طور تجربی اقدام به اجرای زهکشی خشک نموده اند. تجارب استفاده از این روش در ایران و سایر نقاط جهان این روش را بهترین راهکار مدیریتی برای کاهش ریسکانتقال مواد محلول به منابع آب در شرایط کم آبی و تبخیر زیاد معرفی کرده است.

کلمات کلیدی:

آبیاری، زهکشی خشک، کشاورزی، انتقال مواد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1184316>

